

AFBLIJVEN

De musicaleditie

CARRY
STEE

Voor Marianne van Gink, die niet alleen leerlingen weet te stimuleren tot lezen, maar ook schrijvers tot schrijven.

www.carryslee.nl

Eerste druk 1998

Tweeëndertigste druk 2014

Tekst © 1998 Carry Slee

© 2014 Carry Slee en FMB uitgevers bv, Amsterdam

Artwork omslag Peter van Bokhorst

Omslagontwerp Baqup

ISBN 978 90 499 2681 6

NUR 284

Carry Slee is een imprint van FMB uitgevers bv

Dit boek is ook leverbaar als e-book

ISBN 978 90 499 2622 9

I

Met een glimlach op zijn gezicht trekt Jordi de brede houten deur achter zich dicht. Het is hem gelukt, hij heeft het baantje! Maandag kan hij beginnen. Tweehonderd euro per maand krijgt hij en daarvoor hoeft hij alleen een paar uurtjes per dag schoon te maken. Hij heeft er wel voor moeten zweten. Al die vragen die hij moest beantwoorden.

‘Ben je handig?’

‘O, heel handig, meneer.’ Hij heeft maar niet verteld dat hij bijna altijd iets breekt als hij de afwasmachine vult. En dat hij in zijn eigen emmer met sop is gestapt toen hij thuis de vloer moest schrobben.

Nu kan hij tenminste deze zomer met Melissa en haar ouders mee naar Kreta. Zijn vader en moeder zijn niet van plan zijn hele ticket te betalen, omdat hij ook al op Zomertoer gaat. Hij was al bang dat hij Kreta moest afzeggen, maar nu is het probleem opgelost. Hij gaat er zelf voor werken.

Jordi had niet verwacht dat Melissa’s ouders het goed zouden vinden dat hij meeinging. Melissa heeft het wel heel slim gespeeld. Ze deed net alsof het voor Jordi een soort studiereis zou worden. Haar ouders weten dat hij later archeologie wil studeren. Hij kent hen al zo lang. Hij heeft ook met Melissa op de basisschool gezeten. Melissa zei doodleuk dat ze samen naar Knossos zouden gaan om het paleis van koning Minos te bezoeken en dat Jordi van plan was de archeologen daar te vragen of ze mochten helpen bij de opgravingen. Het had wel effect.

‘Dat is nog eens iets anders dan dat gehang op die camping zoals vorig jaar,’ zeiden Melissa’s ouders.

Jordi moet er wel om lachen. Hij is echt niet van plan de hele dag opgravingen te bekijken. Ze gaan ook lekker op het strand liggen bakken.

Tweehonderd euro per maand! Wat kan hij daar niet allemaal van doen. Jordi heeft zin om het te vieren. Zal hij nog even naar

het Kooltuintje gaan? Zijn vrienden zitten er vast nog. Elke vrijdag drinken ze daar iets om de week af te sluiten. Dan kan hij Kevin ook meteen te pakken nemen. Kevin liet hem deze week een scherf zien, zogenaamd een heel oude die zijn opa had opgegraven. Jordi mocht hem kopen voor een tientje. Op het eerste gezicht trapte Jordi erin, maar toen hij goed keek, herkende hij het motief van het servies van Kevins moeder. Hij liet niks merken.

‘Dat is een interessante vondst, de koop is gesloten,’ zei hij. ‘Morgen krijg je een tientje van me.’

Jordi verheugt zich nu al op Kevins gezicht. Gisteravond heeft hij op de computer een briefje van tien nagemaakt. Het ziet er zo echt uit dat Melissa er niks bijzonders aan zag. Hij weet bijna zeker dat Kevin erin trapt.

Jordi rijdt fluitend in de richting van het centrum. Als hij bij het Kooltuintje aankomt, herkent hij de BMX van Kevin. Hij snapt niet dat die mafkees elke dag op zijn crossfiets naar school gaat. Jordi heeft er een keer op gefietst en je moet je gek trappen om vooruit te komen.

Jordi gooit de deur van het café open. ‘Ik kom net op tijd, jullie glazen zijn leeg.’

Zijn vrienden denken dat hij een grap maakt. Jordi heeft nooit een cent op zak.

‘Ik heb wat te vieren, ik ben aangenomen bij een schoonmaakbedrijf. Tweehonderd euro per maand, jongens. Maandag begin ik.’ ‘Tweehonderd per maand?’ Kevin valt bijna van zijn stoel. ‘Hebben ze daar nog iemand nodig? Ik moet een nieuw stuur op mijn BMX, zo een dat kan draaien.’

‘Dat krijg je van mij, voor je mooie rapport,’ zegt Jordi.

‘Jij durft.’ Kevin geeft zijn vriend een trap.

Fleur en Debby moeten lachen. Ze vinden het wel gemeen van Jordi. Kevin heeft net vanmiddag gehoord dat hij voor vijf vakken onvoldoende staat.

‘Als je toch uitdeelt, heb ik ook een wens,’ zegt Fleur. ‘Ik heb een cd-speler nodig.’

‘Hallo, wat zijn we weer bescheiden,’ zegt Jordi.

‘Twee maanden werken en je hebt het bij elkaar gespaard, dat heb je toch wel voor me over?’ Fleur kijkt er poeslief bij.

‘Vooral als je het met zoveel plezier doet,’ pest Kevin. ‘Zeg eerlijk, lekker kauwgum uit asbakken peuteren en pisbakken schoonmaken. Je houdt er toch zo van om in ouwe troep te wroeten?’

‘Fijne vrienden,’ lacht Jordi. ‘Ik ben blij dat ik even ben langsgekomen. Debby, heb jij nog wensen?’

Debby legt haar nagelvijl neer. ‘Ik zoek een lekker ding; als je me daaraan kan helpen.’

We zijn er weer, denkt Jordi. Debby heeft ook nooit iets anders aan haar hoofd dan jongens.

‘O ja, je krijgt nog geld van me.’ Jordi haalt het valse briefje van tien uit zijn zak.

Kevin pakt het lachend aan. ‘Niet gek voor die scherf van mijn moeders servies. Die wil later archeoloog worden, jongens. Als je het zo doet, ga je wel failliet.’

‘Wat stom van me,’ zegt Jordi met een stalen gezicht. ‘Hij zag er echt heel bijzonder uit. Zonde van mijn tientje.’

‘Ik zal je matsen, ik haal wat te drinken voor je.’ En Kevin loopt met een overmoedig gezicht naar de bar.

Jordi stoot zijn vrienden aan. Ze zien dat John die achter de bar staat het bankbiljet aanpakt, in de la van de kassa stopt en het er dan weer uithaalt. Hij bekijkt het zorgvuldig en legt het dan op de bar neer. ‘Wou je me flessen?’

‘Hoezo?’ vraagt Kevin.

Als John merkt dat Kevin echt niet snapt wat hij bedoelt, wijst hij op het watermerk. ‘Dat ding is vals, man, je hebt je laten neppen.’ Iedereen begint te lachen. Met een knalrood hoofd komt Kevin naar Jordi toe. ‘Je bent me weer te slim af geweest, De Waard.’

Fleur houdt het tientje omhoog. ‘Het ziet er ook wel heel echt uit.’

‘Melissa zag het ook niet,’ lacht Jordi. Hij kijkt zijn vrienden aan. ‘Waar is ze trouwens?’

‘Daar.’ Fleur wijst naar een hoek van het café, waar Melissa met een oudere jongen staat te praten.

‘Wist je dat niet?’ zegt Debby. ‘Dat is haar nieuwe liefde.’ Jordi

weet best dat Debby dat zegt in de hoop dat hij ervan schrikt. Debby zinspeelt er altijd op dat Jordi verliefd op Melissa is. Hij reageert er niet eens meer op. Hij loopt naar de bar en bestelt vijf cola. Hij gaat ervan uit dat Melissa ook zo komt.

Even later zet Jordi de glazen op tafel. 'Nou jongens, jullie weten bij wie je in het vervolg kunt lenen.'

'En zeker met een woekerrente terug moeten betalen,' lacht Kevin. 'Ik zeg proost.'

Jordi krijgt gelijk. Melissa komt hun kant op.

'Tot volgende week vrijdag dan,' horen ze haar zeggen.

'Wat is er volgende week vrijdag?' vraagt Jordi als de jongen weg is.

Melissa is zo opgewonden dat ze niet uit haar woorden kan komen. 'Ik... nou, het is helemaal te gek!' En ze geeft hun alle vier een zoen.

Nu worden ze nog nieuwsgieriger. 'Vertel op.'

'Ik mag misschien in een clip.'

'Wat...?' Hun mond valt open.

Jordi ziet dat Debby rood wordt.

Melissa vertelt dat die jongen haar aansprak toen ze naar de bar liep.

'Die gast zat al de hele tijd naar je te loeren,' zegt Fleur.

'Eerst keek hij naar mij, maar hij zag natuurlijk dat ik zoiets nooit zou doen,' zegt Debby.

Nou snapt Jordi waarom Debby kleurde. Ze kan het niet hebben dat die jongen voor Melissa heeft gekozen. Gelukkig heeft Melissa niks in de gaten.

'O, ik voel me helemaal te gek.' Melissa drinkt in een teug haar glas cola leeg. 'Rob Houtenbos heet hij en hij zoekt iemand voor in zijn clip en mij vond hij wel geschikt. Hij weet alleen nog niet hoe ik dans, daarom hebben we volgende week vrijdag in de studio afgesproken.'

'Dat kan nooit een probleem worden,' zegt Jordi. 'Je bent keigoed.'

'Je zit al jaren op jazzballet. Nee, die clip is voor jou. Gefeliciteerd.' Fleur is bijna net zo blij als Melissa zelf.

Kevin weet niet zo goed hoe hij moet reageren. Hij is nooit meteen enthousiast. Pas als iets echt zeker is, is hij apetrots. Jordi kent dat wel van hem. Zo ging het ook toen Jordi een oude vaas had gevonden. De anderen gingen helemaal uit hun dak toen ze het hoorden. Alleen Kevin zei niet veel. Maar nu die vaas in het oudheidkundig museum staat, bazuïnt hij het overal rond.

‘Dit is dus precies wat je wilt,’ zegt Jordi.

Melissa neemt een trekje van Debby’s sigaret. ‘Het is wel eng, hoor.’

‘Wat doe je met je ouders?’ Jordi weet hoe streng ze zijn. Melissa mocht eigenlijk ook niet mee op Zomertoer. De moeder van Fleur heeft Melissa’s ouders overgehaald. Het ging niet gemakkelijk. Fleurs moeder heeft een hele avond moeten pleiten.

‘Wat denk je nou?’ zegt Melissa. ‘Ik hou mijn mond. Mijn vader krijgt een aanval. Ik weet nu al wat hij gaat zeggen. “Hou jij je maar met je schoolwerk bezig, daar hebben we meer aan.” Denk maar niet dat ik daar heen mag. Trouwens, hij zou meteen naar de studio bellen om te vragen wie Rob Houtenbos is. Die jongen moet eerst examen doen voordat hij met mij mag werken.’

‘Hij zag er echt niet naar uit dat hij daar zin in had,’ zegt Kevin. ‘Nee, dan kiest hij alsnog voor jou.’ Jordi steekt zijn tong naar Kevin uit.

‘Dat zit er dik in,’ lacht Kevin. ‘Je zag hem twifelen. Hij wist echt niet wie van de twee hij moest kiezen. Hij heeft tot het laatst gewacht en toen gooide hij een muntje op.’

‘Volgens mij wou hij alleen een rondje op je BMX,’ zegt Jordi.

‘Staat hij er nog?’ Kevin schiet naar het raam. Als hij zijn crossfiets ziet, gaat hij opgelucht zitten.

‘Het is wel een feestdag,’ zegt Jordi. ‘Eerst viel ik in de prijzen en nu Melissa.’

‘Hoe bedoel je? Heb je een baantje?’ vraagt Melissa.

Jordi wil Melissa over het schoonmaakbedrijf vertellen, maar ziet dan tot zijn schrik dat het al half zes is. Vanavond eten ze vroeg omdat zijn moeder een cursus heeft. ‘Je hoort het nog wel, ik moet weg.’

‘We bellen.’

‘Later.’ Jordi rent het café uit.

Gelukkig is hij niet te laat. Zijn moeder is nog in de keuken bezig. Jordi loopt meteen door naar de kamer. ‘Ik heb goed nieuws,’ zegt hij blij.

Zijn vader legt het tafelkleed op tafel. ‘Je hebt zeker een goed cijfer voor je wiskunde.’

‘Ja eh...’ Jordi praat er gauw overheen. Het lijkt hem nu niet het juiste moment om te vertellen dat hij een drie had. ‘Ik heb een baantje.’

‘Zo.’ Zijn vader pakt de borden uit de kast.

‘Wat zijn we weer lekker enthousiast,’ zegt Jordi.

‘Ik wil eerst eens horen wat voor baantje dat is,’ zegt zijn vader.

‘Schoonmaken. Elke avond van zes tot acht.’

Jordi’s vader zet de borden neer en kijkt Jordi aan. ‘En jij denkt dat ik dat goedvind?’

‘Ik mag toch wel wat bijverdienen?’ zegt Jordi.

‘Daar heb ik geen bezwaar tegen,’ zegt zijn vader. ‘Maar elke avond twee uur schoonmaken vind ik niet “iets bijverdienen”. Dat gaat ten koste van je schoolwerk.’

‘Ik krijg er tweehonderd euro in de maand voor,’ zegt Jordi verontwaardigd.

Vader schudt beslist zijn hoofd. ‘Als jij blijft zitten, kost het mij veel meer.’

‘Ik blijf helemaal niet zitten,’ probeert Jordi nog maar het heeft geen enkel effect. Zijn vader luistert gewoon niet naar hem.

‘Waarom ga je niet op zaterdag in de supermarkt werken?’

‘Heel goed bedacht,’ zegt Jordi. ‘Heb je die wachtlijsten gezien? Tegen de tijd dat ik aan de beurt ben, zit ik al in het bejaardenhuis.’

‘Het kan me niet schelen,’ zegt vader. ‘Dit gaat in geen geval door. Je belt het maar af.’

‘Dat kan helemaal niet,’ antwoordt Jordi. ‘Ik heb al gezegd dat ik kom.’

‘Hoor je me? Je belt het nu onmiddellijk af.’

Jordi ziet aan zijn vaders gezicht dat het menens is. Hij pakt de telefoon en gaat naar boven. Met een klap slaat hij de deur van

zijn kamer dicht. Ze hoeven er niet op te rekenen dat hij aan tafel komt. Zeker tegen die kop van zijn vader aankijken. Als hij trek krijgt, neemt hij wel een boterham. Hij kan het niet uitstaan. Nou heeft hij eindelijk een baantje en dan moet hij het afzeggen. En hij heeft net in het Kooltuintje zijn laatste centen er doorheen gejaagd. Dat wordt gezellig. Hij heeft niet eens geld voor een colaatje. Hij kan ook niet de hele week op de zak van zijn vrienden teren. Jordi geeft woedend een trap tegen zijn bureau. Hij voelt zich machteloos. Tegen dit gedoe kan hij dus niks beginnen. Het heeft geen zin om erop terug te komen. Als zijn vader zo'n bui heeft, valt er helaas niet met hem te praten.

Jordi pakt met tegenzin zijn tas in. Hij heeft altijd moeite met de maandag. Het idee dat hij weer de hele week naar school moet. Het weekend was juist zo fijn.

De ruzie met zijn ouders duurde vrijdag niet lang. Nog voor het eten was zijn vader boven gekomen om te zeggen dat het hem speet dat hij zo autoritair was opgetreden. Jammer genoeg bleef hij wel bij zijn standpunt. Om het goed te maken had hij Jordi zaterdag mee naar Amsterdam genomen. Daar was een tentoonstelling over grafvondsten van de Etrusken. Jordi zag allemaal voorwerpen die de Etrusken in hun graf hadden meegekregen. Zijn vader had zo'n gulle bui dat hij ook nog een catalogus voor hem had gekocht.

'Van mij mag je vaker zo'n aanval hebben, pa,' had Jordi gezegd toen ze thuiskwamen.

Hij pakt zijn rugtas en loopt de trap af.

'Jordi!' klinkt het achter hem als hij even later op de fiets zit. Hij herkent de stem van Melissa. Ze komt hijgend aangescheurd. 'Hoe kan het nou dat je me niet hoorde? Ik schreeuwde me rot.'

'Sorry, mijn gehoorapparaatje staat nog niet aan,' lacht Jordi.

'Ik heb een baantje voor je,' zegt Melissa.

Jordi vertrouwt het niet. 'Het is toch niet toevallig één april, hè?' 'Ik meen het.' Melissa kijkt er bloedserius bij. 'Mijn vader rijdt in het weekend zijn auto altijd door de carwash. Ik heb hem gevraagd of jij in het vervolg zijn auto mag schoonmaken. Dat levert je tien euro op. Niet gek, toch? Ben je niet blij?' vraagt ze als Jordi geen antwoord geeft. 'Je wou toch wat verdienen?'

'Ik vind het heel tof van je vader,' zegt Jordi. 'Maar ik weet niet of ik het kan aannemen. Hoe kan ik nou geld aanpakken van jouw ouders. Ik mag met ze mee op vakantie.'

'Waar slaat dat nou weer op,' zegt Melissa. 'Mijn vader is er blij mee. Nu hoeft hij tenminste niet elke zaterdag naar die stomme carwash. En je weet hoe hij is, zijn auto moet er tiptop uitzien.'

Jordi knikt. Hij weet hoe netjes meneer de Raaf op zijn auto is. Maar dat is ook wel logisch. Omdat hij makelaar is, rijden er vaak klanten met hem mee.

‘Je doet het dus?’ vraagt Melissa.

‘Mag ik er even over nadenken?’ vraagt Jordi.

‘Nee,’ antwoordt Melissa beslist.

Jordi moet lachen. ‘Hoezo: onder de plak van mijn vriendin?’ Hij geeft Melissa een klap op haar schouder. ‘Ik vind het wel te gek dat je aan me hebt gedacht.’

‘Dat is eigenbelang,’ zegt Melissa. ‘Ik wil dat jij mee naar Kreta gaat.’

Zodra Melissa het schoolplein op rijdt, barst er gejuich los en een paar klasgenoten roepen: ‘Mag ik je handtekening?’

Melissa wordt er verlegen van. Ze glipt gauw de fietsenkelder in. ‘Ik weet niet of ik het doe, misschien durf ik het helemaal niet.’

‘Je gaat het helemaal maken,’ zegt Fleur. ‘Ik heb het gedroomd, echt hoor. Jij zat in een clip en je was hartstikke beroemd. Ik heb het vanochtend aan mijn moeder verteld, die gelooft er ook helemaal in.’

Melissa schrikt. ‘Zo meteen komen mijn ouders erachter.’

‘Geen paniek,’ zegt Fleur. ‘Ik heb mijn moeder uitgelegd dat je het nog even voor jezelf wil houden. Dat begreep ze meteen na die avond bij jullie. Het was een te gekke droom, ik was trots op je!’

Jordi moet lachen. Fleur is ook zo enthousiast. Maar Melissa krijgt het er benauwd van, dat merkt hij wel.

‘Toen ik vannacht bedacht dat ik daar in mijn eentje moest gaan dansen, kreeg ik ineens een aanval.’

‘’s Nachts is alles enger,’ zegt Fleur. ‘Ik had me het hele weekend voorgenomen verkering aan Toine te vragen, maar toen ik in bed lag durfde ik het opeens niet meer.’

Melissa en Jordi vinden dat ze zich over haar angst heen moet zetten. ‘Je praat al weken nergens anders over. Wat kan je nu gebeuren? Dat hij je afwijst. Nou en? Dan weet je dat tenminste.’

Debby is erop tegen. ‘Zo meteen vertelt hij de hele school dat jij verliefd op hem bent. Als je dan door de aula loopt, begint iedereen te grinniken.’

‘Onzin, zo is Toine helemaal niet.’ Het komt er feller uit dan Jordi wil. Wat heeft hij toch een hekel aan Debby en het wordt steeds erger. Hij vertrouwt haar gewoon niet. Hij weet niet precies waarom, het is een gevoel. Melissa vindt haar ook niet zo aardig. Ze trokken nooit met haar op. Dat gebeurde pas toen Debby verkering kreeg met Fleurs broer. Die verkering is alweer uit, maar Fleur en Debby zijn vriendinnen gebleven.

‘Moet je die nou zien!’ Fleur begint heel hard te klappen. Kevin heeft een nieuw kunstje geleerd. Hij komt het schoolplein oprijden met één been op het stepje dat aan zijn voorwiel vastzit.

‘Uitslover!’ roept Jordi.

‘Wat denken jullie?’ vraagt Kevin. ‘Kan ik zo in die clip?’

Ze schieten in de lach. Het past helemaal niet bij Kevin om in een clip op te treden. Het zou trouwens wel gezellig worden in de studio. Kevin zou zijn hele familie meenemen naar de opnames. Toen ze aan het begin van het schooljaar naar Londen gingen, kwam ook de hele familie hem uitzwaaien. Zijn oom en tante en een nicht en een neef: iedereen was van de partij. Volgens Kevin is dat echt Surinaams.

‘Wie hebben we het eerste uur?’ vraagt Kevin.

‘Zuurstok. We krijgen een luistertoets.’ Melissa haalt demonstratief haar agenda tevoorschijn. ‘Ik schrijf alvast een onvoldoende op.’

‘Ik kan dat Duits ook nooit bijhouden,’ zegt Jordi. ‘Ze ratelen maar door.’

Zelfs Fleur wordt er gestresst van en die is heel goed in Duits.

Kevin houdt een cd omhoog. ‘Wat dachten jullie ervan om Zuurstok hierop te trakteren?’

Het duurt even, maar dan hebben ze het door. Kevin wil de cd’s verwisselen. Ze halen de rest van de klas erbij en iedereen is er voor in. Ze verheugen zich al op het gezicht van mevrouw Zuurbier.

‘Wat staat erop?’ vraagt Jawad.

‘Klassiek,’ lacht Kevin. ‘Hier luistert mijn broer altijd naar als hij niet in slaap kan komen.’

Nu weten ze genoeg. Kevins broer houdt van heavy metal.

‘Nou nou, je hebt dit wel goed voorbereid.’ Fleur geeft Kevin een complimentje.

‘Ach ja, ik heb tijd genoeg, ik hoef niet de hele dag aan Toine te denken.’

‘Hoe fiksen we dit, jongens?’ vraagt Jordi gauw. Hij weet dat het niet meer ophoudt als Kevin en Fleur met elkaar beginnen te dol-len.

‘Een van ons houdt Zuurstok aan de praat en intussen verwisselt Melissa de cd’s, want die zit er vlak naast.’

Iedereen vindt dat Jordi mevrouw Zuurbier moet afleiden. ‘Jij bent de enige die ze nog ziet zitten.’

‘Ziet zitten?’ zegt Kevin verontwaardigd. ‘Het kwijl loopt uit haar mond als ze je naam opleest.’

‘Ja Jordi,’ pest Fleur. ‘Ik vraag me af hoe je dat voor elkaar hebt gekregen. Wat heb jij eigenlijk met Zuurstokje?’

‘Shit.’ Jordi slaat met zijn hand tegen zijn voorhoofd. ‘Dat jullie er nu toch achter zijn gekomen. Ik zei nog zo tegen Zuurstokje dat ze die deur op slot moest draaien. Maar nee hoor, die perver-seling.’

‘Gadver.’ De anderen griezelen. ‘Je hebt wel een goeie smaak, hoor.’

‘Je hoeft tenminste nooit bang te zijn dat iemand haar afpikt,’ zegt Kevin. ‘Dat lijkt me een veilig gevoel.’

‘Ze geeft pas twee jaar Duits, wisten jullie dat.’ Debby trapt haar sigaret uit. ‘Ik vraag me af wat ze hiervoor gedaan heeft.’

‘Volgens mij is ze uit het spookhuis ontslagen,’ zegt Kevin. ‘Er vie-len te veel doden.’

‘Help!’ Fleur knijpt in Kevins hand.

‘Wat is er?’

‘Daar loopt Toine...’

‘Nee hè? Ik dacht dat je last van een acute blindedarmontsteking kreeg.’

‘Hij heeft zijn haar gebleekt,’ zegt Debby. ‘Dat staat hem dus echt niet.’

‘Juist wel. Zien jullie hem al zitten achter zijn drumstel? Wat een kanjer.’ Fleur kijkt Toine stralend na.

‘Hij speelt in de schoolband,’ vertelt Jordi.
‘Echt?’ Fleur grijpt hem van opwindning vast. ‘Hoe weet je dat?’
‘Van René, die speelt toch saxofoon?’
‘René!’ gilt Fleur. Je kan wel merken dat ze in de war is, want René staat vlak voor haar.
‘Hoorde ik mijn naam fluisteren?’
‘Vertel op, zit Toine in de schoolband?’
René knikt. ‘Sinds vorige week.’
‘Wanneer oefenen jullie?’ vraagt Fleur.
Nu beginnen ze allemaal te joelen. ‘O, wat een belangstelling ineens. Je interesseerde je nooit voor de schoolband.’
‘De repetities zijn helaas besloten,’ zegt René plagend.
‘Attentie, attentie!’ Kevin houdt de cd omhoog. ‘Is iedereen het er nog mee eens?’
Als de hele klas knikt, geeft Kevin hem aan Melissa. Hij wrijft in zijn handen. ‘Het is voor het eerst sinds tijden dat ik met plezier naar Duits ga.’
Kevin is niet de enige. Zodra de eerste bel gegaan is, lopen ze de trap op.

‘Waarvoor zijn die blaadjes?’ vraagt Fleur schijnheilig als ze de klas binnenkomen.
‘Jullie krijgen een luistertoets.’ Mevrouw Zuurbier kijkt erbij of ze de loterij hebben gewonnen.
‘Nee hè?’ Om het echt te laten lijken, gaan ze kreunend achter hun tafel zitten.
Bij de tweede bel doet mevrouw Zuurbier de deur dicht.
Iedereen kijkt naar Jordi. Hij mag wel opschieten, anders hoeft het niet meer.
‘Mevrouw, mag ik iets vragen?’ Zonder op antwoord te wachten, loopt Jordi met zijn boek naar de tafel van mevrouw Zuurbier.
‘Zou u deze twee zinnen voor mij willen vertalen, daar kwam ik gisteravond niet uit.’
Terwijl hun lerares zich over Jordi ontfermt, buigt Melissa naar voren en wisselt de cd’s om.
‘Is het duidelijk?’ vraagt mevrouw Zuurbier.

‘Heel duidelijk.’ Jordi loopt naar zijn plaats.

‘Jetzt fangen wir an.’ Mevrouw Zuurbier gaat naast de cd-speler staan. ‘Ein, zwei...’ telt ze, alsof het een wedstrijd is. Bij ‘drei’ drukt ze de knop in.

Iedereen slaat zijn ogen neer. De stilte duurt niet meer dan twee tellen, maar het lijkt een eeuw. In plaats van een keurige Duitse stem dendert er een oorverdovende heavy-metal-dreun door de klas.

Mevrouw Zuurbier loopt paars aan. Ze is zo in de war dat ze niet eens onmiddellijk de cd-speler afzet. Alles in haar gezicht begint te trillen.

‘Wie heeft dit gedaan?’ vraagt ze als ze eindelijk de knop heeft ingedrukt.

Kevin gaat staan. ‘Dit werd u aangeboden door uw favoriete klas, 2a.’

‘Onmogelijk,’ schalt de schelle stem van mevrouw Zuurbier door het lokaal. ‘Wie heeft die cd erin gestopt?’

‘Wat ondankbaar,’ zegt Fleur. ‘We wilden u verrassen. Het is toch een goeie ruil.’

Mevrouw Zuurbier wijst naar de deur. Haar vinger trilt. ‘Raus!’ Fleur pakt tergend langzaam haar rugtas in.

‘Schneller bitte!’ De stem van mevrouw Zuurbier slaat over.

Zodra Fleur de deur uit is, loopt ze naar haar tafel en noteert Fleurs naam in het klassenboek. Melissa maakt gauw van de gelegenheid gebruik om de cd’s weer om te wisselen.

‘Zo,’ zegt mevrouw Zuurbier. ‘Ik weet niet van wie deze muziek is, maar die zijn jullie kwijt.’ Ze haalt de cd met de luistertoets uit de speler en smijt hem woedend in haar tas.

Jordi ziet dat Kevin zijn duim naar Melissa opsteekt. Die was natuurlijk al bang dat de lijfmuziek van zijn broer was ingepikt.

Mevrouw Zuurbier haalt alle blaadjes op. Daarna gaat ze achter haar tafel zitten en doet haar boekje open. ‘Iedereen heeft voor zijn luistertoets een één.’

‘Vielen Dank,’ zegt Kevin.

En dan kan ook hij vertrekken.

3

‘YES!’ Fleur zet haar cola met zo’n klap op de tafel in de aula dat de helft er overheen plenst.

‘Wat heb jij?’ De anderen kijken haar verbaasd aan.

‘Ik weet hoe ik Toine verkering ga vragen.’

‘Mag ik raden?’ vraagt Jordi. ‘Je gaat vlak voor hem op de trap lopen en dan doe je net of je flauwvalt en stort je je in zijn gespierde armen.’

‘Nee,’ zegt Kevin. ‘Je gaat op de hoek van de straat staan en wacht tot hij aan komt fietsen. Dan steek je over.’

‘Dat lijkt mij nou romantisch,’ lacht Jordi. ‘Vooral als je – in de kreukels en met een bebloed gezicht – onder zijn voorwiel ligt te kermen. Welke man droomt daar nou niet van?’

Fleur kijkt haar vriendinnen aan. ‘Die jongens hebben helemaal geen verstand van romantiek. Ik ga aan hem vragen of hij met mij naar de film wil.’

‘Wat origineel!’ zegt Kevin. ‘Nou, daar is nog nooit iemand opgekomen.’

‘Moet jij zeggen.’ Fleur neemt een slok van haar cola. ‘Jij hebt nog nooit aan iemand verkering gevraagd. Je weet niet eens hoe het moet.’

‘O nee, toevallig was ik het net van plan.’ Kevin rent de aula uit. Een paar tellen later komt hij met zijn BMX onder zijn arm binnen. Hij zet hem midden in de aula neer en gaat ervoor op zijn knieën liggen. ‘Lief BMX-je, ik ben zo verliefd op je. Wil je alsjeblieft verkering met mij. O darling, ik hou het niet meer. Kom in mijn armen.’ En hij drukt zijn crossfiets tegen zich aan en begint hem hartstochtelijk te zoenen. Kevin doet zo gek dat ook leerlingen van andere klassen er omheen komen staan. De tranen rollen over hun wangen. Zelfs meneer Sanders, de conciërge, die van plan was hem onmiddellijk met zijn fiets naar buiten te sturen, moet lachen.

‘Wat denken jullie, jongens, zal ik het busje bellen?’

‘Help!’ Kevin pakt zijn fiets op en rent de aula uit.
‘Het is toch wel een goed idee van die film?’ begint Fleur weer.
‘Als ik Toine was zou ik altijd meegaan,’ zegt Jordi. ‘Wie wil dat nou niet: een gratis bioscoopje. Dat laat je toch niet lopen. Weet je wat je moet doen? Zodra hij toestemt, vertel je dat je naar een natuurfilm wilt. Als hij dan vraagt of zijn vriendin mee mag, weet je genoeg.’
‘Hij heeft helemaal geen vriendin,’ zegt Fleur. ‘Hij heeft een tijdje verkering gehad met die Jeanet uit 2c maar dat is allang uit.’
‘Als je zou weten waaróm ze het heeft uitgemaakt, is je verliefdheid meteen over,’ zegt Kevin die net binnenkomt.
‘Pestkoppen!’ Fleur geeft de jongens een zet.
Jordi tikt op de tafel. ‘Even serieus. Wanneer wou je eigenlijk naar de film?’
‘Zaterdagavond,’ antwoordt Fleur.
‘Kunnen wij dan?’ Jordi kijkt Kevin aan.
‘Jullie gaan niet gauw ook naar de bios, hoor,’ zegt Fleur.
‘Gezien de gekneusde kaak van Jeanet zullen we toch een oogje in het zeil moeten houden,’ zegt Kevin.
Melissa neemt een slok van haar thee. ‘Pech voor je dat we pas een schoolfeest hebben gehad, anders kon je lekker met Toine schuifelen.’
‘Wie gaan er schuifelen?’ vraagt Debby die even weg is geweest om haar portemonnee te halen.
‘Toine en Fleur.’
‘Ik vind het maar niks.’ Debby trekt een Twix uit de snoepautomaat. ‘Dan ga jij zeker elk weekend met je verkering uit en zit ik in mijn eentje thuis weg te kwijnen. Snik...’
‘Jij mag altijd met ons mee, afgesproken?’ Fleur slaat een arm om haar vriendin heen. ‘En later, als je eenzaam bent, mag je bij ons komen wonen.’
‘Gelukkig,’ zegt Debby. ‘Ik vind vast nooit een man.’
Nu moeten ze allemaal lachen. Iedereen weet dat veel jongens Debby aantrekkelijk vinden.
‘Daar is-ie...’ Kevin stoot Fleur aan. Ze denkt dat hij haar in de maling neemt, maar als ze zich omdraait, ziet ze dat Toine de aula

in komt. Hij loopt regelrecht naar de bar.

‘Waarom vraag je het nu niet?’ vraagt Melissa. ‘Hij staat helemaal alleen.’

Fleur wordt al rood bij de gedachte.

‘Grijp je kans,’ sporen de anderen haar aan. ‘Toine is nooit in zijn eentje, hij heeft altijd een fanclub achter zich aan.’

‘Zal ik het doen?’ Fleur aarzelt.

‘Als jij het niet doet, is een ander je misschien voor,’ waarschuwt Melissa.

Dat helpt. Fleur springt meteen op. Ze wacht tot Toine de aula uit loopt en gaat hem achterna.

‘Volgens mij doet hij het,’ zegt Jordi.

Melissa denkt ook dat Fleur een goede kans maakt. Ze zag vanochtend duidelijk dat Toine naar Fleur keek toen hij het geschiedenislokaal uit kwam. Ze kijken onafgebroken naar de deur. Jordi vindt het wel erg lang duren.

‘Welnee,’ zegt Kevin. ‘Die zijn allang aan het zoenen en wij hier maar braaf wachten. Ik neem nog een colaatje, jongens. Proost, op de verloving.’

Debby wil gaan kijken, maar dat mag niet van de anderen. ‘Blijf nou hier, ze komt zo heus wel.’

Ze hebben dat nog niet gezegd of Fleur stormt de aula binnen.

‘Hij doet het!’ schreeuwt ze bij de deur. Echt Fleur, die maakt het niks uit dat de halve school kan meegenieten. ‘Wat denken jullie...?’ schettert ze door de ruimte heen. ‘Hij wou mij ook mee uit vragen. Nou, hoe vinden jullie dat?’

‘Jullie voelen elkaar helemaal aan.’ Kevin trekt er een zweverig gezicht bij.

Ze zijn allemaal in feeststemming. Zelfs Debby probeert blij voor Fleur te zijn, maar Jordi ziet dat het haar moeite kost.

‘Nou jij nog, Melissa,’ zegt Fleur. ‘Wedden dat het met die clip ook lukt?’

Kevin knikt ernstig. ‘Volgens de sterren zitten we in een positieve spiraal, dus Melissa...’

‘Hou op over die clip,’ zegt Melissa. ‘Ik wou dat ik nooit ja gezegd had.’

‘Maar je doet het wel, hoor,’ zegt Kevin streng. ‘Dit is je kans, die moet je pakken.’

‘Ik ga ook wel,’ zegt Melissa. ‘Maar ik word er niet goed van. Ik heb de hele week al maagpijn. Ik vind die andere dansers nog het engst. Ze hebben vast allemaal al ervaring en dan kom ik daar aan als een of ander beginnelingetje.’

‘We moeten naar de les,’ zegt Jordi als de bel gaat. ‘Anders begint Van Haringen weer te preken.’

‘Ik heb niks aan mijn aardrijkskunde gedaan,’ zegt Kevin. ‘Hij heeft het toch alleen maar over onze excursie.’

‘Dat is ook zo, volgende week gaan we naar Amsterdam.’

‘Als het tenminste doorgaat,’ zeggen ze in koor. Want daar dreigt hun leraar elke les mee.

‘Hou op,’ zegt Fleur. ‘Wedden dat hij de helft van de tijd zit te zeuren dat het aan 2a eigenlijk niet besteed is?’

‘Die man zeurt toch wel,’ zegt Debby. ‘Die moet met pensioen.’

‘Hij is pas een jaar of dertig,’ zegt Melissa. Maar volgens Kevin is dat al behoorlijk oud voor een leraar.

Lachend lopen ze het aardrijkskundelokaal in. Meneer van Haringen zit achter zijn tafel te corrigeren.

‘Ook goeimorgen,’ zegt Kevin overdreven vriendelijk.

Melissa geeft hem een por. ‘Begin nou niet meteen, anders sta je straks weer op de gang.’

‘Wat nou?’ fluistert Kevin. ‘Die eikel kijkt niet eens op als we binnenkomen, lekker gezellig.’

Als iedereen op zijn plaats zit, stopt de leraar zijn correctiewerk in zijn tas en kijkt de klas geërgerd aan. Het maakt niet veel indruk, want meer dan de helft kletst door.

Van Haringen geeft een dreun tegen het bord. ‘Zouden de dames en heren misschien stil willen zijn?’ Hij gaat staan en loopt voor de klas heen en weer. ‘Hopelijk is het bij u bekend dat we over twee weken op excursie gaan. Als u zich tenminste kunt gedragen. Voor het geval dat het doorgaat, wil ik dat u drie P’s meeneemt. Te weten: pen, papier en een positieve houding. Ik word schijtziek van dat ongeïnteresseerde gedoe van deze klas.’ Van woede slaat zijn stem over.